

**NACIONALINIO SUSIVIENIJIMO
REIKALAVIMAS
NEDELSIANT STABDYTI RUSIJOS IR BALTARUSIJOS IMIGRANTAIS
VYKDOMĄ ŠALIES KOLONIZACIJĄ
ir
KREIPIMASIS Į VISUOMENĘ**

**Kandidatams į Lietuvos Respublikos Prezidentus
Lietuvos Respublikos Seimo nariams
Lietuvos Respublikos Vyriausybei
Lietuvos valstybės ir valdžios institucijų tarnautojams
Žiniasklaidai, visuomenei**

Kolonizacija reiškia masinį žmonių perkėlimą į kitas gyvenamąsias teritorijas. Ją aktyviai vykdė Sovietų Sąjunga užimtose Ukrainos, Kazachstano ir ypač aneksuotose Latvijos, Estijos bei Lietuvos valstybėse. Pasitelkus kolonizaciją buvo keičiamas vietinių gyventojų demografinis balansas, lingvistinė situacija, siekiama sunaikinti tautų kalbą bei kultūrą. Į Lietuvą per 50 sovietinės okupacijos metų buvo atgabenta ir joje apgyvendina virš 400 tūkst. kitataučių.

1. Paradoksalu, bet sovietinę šalies kolonizaciją ėmėsi tęsti išrinktas Nepriklausomos Lietuvos valstybės šios kadencijos Seimas ir jo sudaryta Vyriausybė. Pastaroji, trukdydama Valstybės sienos apsaugos tarnybai (VSAT) vykdyti priesaiką (saugoti ir ginti Lietuvos valstybės sienos neliečiamumą), 2021 metų pavasarį sąmoningai leido nekliudomai nelegaliems migrantams masiškai plūsti į šalį, kertant Lietuvos-Baltarusijos valstybinę sieną (kasdien į Lietuvą praleista nuo 100 iki 200 nelegalių migrantų). Tuo metu šalies valdžios laikysena, teisingiau – sąmoningas jos neveikimas saugant ir ginant valstybės sienas, laikytinas jei ne išdavyste, tai nusikaltimu lietuvių tautai ir šalies suverenumui. Šalies vadovai gerai žinojo ir suprato, kad Rusijos ir Baltarusijos šalių specialiosios tarnybos, pradėjusios hibridinę agresiją prieš Lietuvos valstybę, tikslingai gabena nelegalius migrantus iš Afrikos bei Azijos šalių, telkia prie Lietuvos valstybinės sienos ir prievarta siunčia juos į Lietuvą siekdamas destabilizuoti padėtį mūsų šalyje. Tačiau šie vadovai jokių esminių veiksmų vykdomai hibridinei agresijai sustabdyti nesiėmė. Tik kilus visuotiniam pasipiktinimui, 2021 m. liepos 2 d. visoje šalyje buvo paskelbta ekstremali padėtis ir, pasitelkus į pagalbą kariuomenę, VSAT buvo įpareigota pradėti tvirti valstybinę sieną spygliuota tvora (koncertina).

Iškviesta Europos Komisijos vidaus reikalų komisarė Ylva Johansson susitikime su Vidaus reikalų ministre turėjo užglaistyti šiuos nusikalstamus valdžios veiksmus (neveikimą saugant suverenios Lietuvos valstybės sienas), todėl prisidengus tariamu rūpesčiu stiprinti ES valstybės sienų apsaugą, lyg prekybvietėje vyko derybos dėl ES lėšų įsisavinimo, rengiant būsimą užtvarą sąmoningai neužtvartai Lietuvos – Baltarusijos valstybinei sienai. Paaiškėjo, kad šalies valdžia nė neketina laikytis konstitucinės priesaikos ginti Lietuvos valstybės žemių ir sienų neliečiamumą, o aklaiviai vykdo ES biurokratinių institucijų instrukcijas.

Slėpdama tikruosius ketinimus, per kelis 2021 m. mėnesius valdžia sugebėjo į Lietuvą įsileisti per 4000 nelegalių migrantų. Paaiškėjo, kad buvo pasiruošusi jų priimti net apie 40 tūkstančių – tiek buvo paruošta vietų migrantams apgyvendinti ir šiam tikslui buvo skirti 726 ml. Eurų 40 tūkst. gyvenamųjų vietų konteineriams išsinuomoti/įsigyti.

2. Žlugus akcijai apgyvendinti Lietuvą nelegaliais migrantais, valdančioji dauguma Seime 2022 m. priėmė sprendimą nelegalią migraciją keisti legalia. Seimas įteisino masinį legalių darbuotojų iš užsienio verbavimą, o vyriausybė ir jai pavaldžios instancijos ėmė skatinti migrantų srautus iš Baltarusijos, Rusijos bei musulmoniškų Azijos šalių. Valdžios sprendimu užsienio valstybėse pradėjo veikti net 34 migrantų verbavimo agentūros – „išorinių paslaugų centrai“, kurių paskirtis – vilioti migrantus lengvatomis, supaprastinant jų atvykimo į Lietuvą procedūras. Šiam sprendimui aktyviai talkino iš imigrantų lobstančios nevienareikšmiškai vertinamos nevyriausybinės organizacijos, daugeliui kurių atstovauja sovietų okupacijos kolaborantų, jų giminaičių ir buvusių represinių struktūrų (KGB) bendradarbių šeimų nariai. Tokiu būdu sutelktomis pastangomis valdžia vos per kelerius metus į Lietuvą sukvietė virš 230 tūkst. svetimšalių, t. y. beveik pusę tiek, kiek į Lietuvą jų buvo suvežta per 50 sovietinės okupacijos metų. Tarp sukviestųjų – daugiausia Rusijos, Baltarusijos ir buvusių Azijos sovietinių respublikų piliečiai. Vien per 2023 metus, neskaičiuojant Ukrainos karo pabėgėlių, į Lietuvą suplūdo virš 70 tūkstančių Baltarusijos piliečių. Neabejotina, jog toks nereguliuojamas imigrantų srautas reiškė valdžios sąmoningą šalies kolonizavimą svetimšaliais. Valdžia nepaisė netgi Valstybės saugumo departamento perspėjimų apie šimtą tūkstantinės migrantų minios keliamą pavojų valstybei, taip pat perspėjimų apie tarp Rusijos bei Baltarusijos migrantų infiltruotų specialiųjų tarnybų darbuotojų, profesionalių sabotazo organizatorių ir diversantų keliamas grėsmes nacionaliniam saugumui. Dalies Seimo narių mėginimai stabdyti nevaldomą imigraciją patyrė nelauktą esamos valdžios pasipriešinimą – 2024 m. balandžio 24 d. Seime svarstant „Ribojamųjų priemonių dėl karinės agresijos prieš Ukrainą nustatymo įstatymo pakeitimo projektą“ ^[1] **siūlymams „panaikinti Rusijos ar Baltarusijos Respublikos piliečiams išduotus leidimus laikinai gyventi Lietuvoje, jei pastarieji per 3 kalendorinius mėnesius daugiau nei kartą vyko į Rusijos Federaciją ar Baltarusijos Respubliką ir tuo kelia grėsmę valstybės saugumui, arba jei kuris tyčia, viešai sistemingai skleidžia melagingą, visuomenės ar valstybės interesams prieštaraujančią informaciją“**, **ryžtingai pasipriešino** Seimo Tėvynės sąjungos-Lietuvos krikščionių demokratų, Laisvės, Liberalų sąjūdžio frakcijos ir Demokratų frakcija „Vardan Lietuvos“ nariai, suteikdami neribotas galimybes Rusijos ir Baltarusijos specialiosioms tarnyboms tvirtinti ir plėsti savo agentūrinius tinklus Lietuvoje ir kitose regiono valstybėse. Kita vertus, Seime pradėta atvirai diskutuoti apie galimybę atkurti 3,5 milijono gyventojų Lietuvą, todėl jos rusinimas vyksta neįtikėtiniu greičiu, ypač Vilniuje, kurį dabartinės kadencijos Seimas (Seimo narys R. Lopata) užsimojo paversti milijoniniu miestu, t. y. sostinėje apgyvendinti papildomai apie 0,5 mln. migrantų.
3. Ši Tautos gyvybinius interesus išduodanti valdžia ypatinga tuo, kad sąmoningai ir atvirai skatina imigraciją į Lietuvą, netgi lėšomis remia imigrantus ir juos priimančius darbdavius (mokama 3000 Eur „atvykimo“ išmoka, o darbdaviui, „pritraukusiam“ darbuotoją iš užsienio – 500 Eur išmoka), tuo būdu šalindama iš darbo rinkos Lietuvos piliečius, kurie dėl nelygiavertės konkurencijos su migrantais (nes pastarieji valstybės remiami subsidijomis) yra priversti emigruoti ir ieškoti darbo užsienio valstybėse.
4. Pabrėžtina, kad kad Lietuvą masiškai kolonizuoja ir rusiną valdžiai daugeliu atveju atstovauja sovietmečio okupacinės nomenklatūros ir represinių struktūrų darbuotojų šeimų palikuonės V. Čmilytė ir I. Šimonytė bei tokios pastarosios pavaldinės kaip Teisingumo ministrė E. Dobrowolska ir ekonomikos ir inovacijų ministrė A. Armonaitė, kurioms atgrasi lietuviybė ir visa, kas lietuviška. Šios atvirai prieš Lietuvos suverenumą ir lietuviybę veikiančios valdžios atstovės deda neįtikėtinas pastangas naikinant konstitucinį valstybinę lietuvių kalbos statusą ir lietuviškumą apskritai. Seimo pirmininkė V. Čmilytė ir vyriausybės vadovė I. Šimonytė, pažeisdamos Valstybinės kalbos įstatymo 7 str. reikalavimą ir

¹ <https://e-seimas.lrs.lt/portal/legalAct/lt/TAP/ab568cb0fd6e11ee8e4be9fad87afa59>

manipuliuodamos visuomenės užuojauta pabėgėliams, skatina migrantų įdarbinimą be privalomų minimalių lietuvių kalbos žinių viešojo aptarnavimo sektoriuje (pvz., parduotuvėse), atvirai viešomis kalbomis netiesiogiai kviečia migrantus neskubėti mokytis valstybinės lietuvių kalbos, ragindamos (V. Čmilytė) atidėti prievolę išmokti valstybinę kalbą neapibrėžtai ateičiai, tuo įtvirtinant šalyje daugiakalbystę, kuri, jų įsitikinimu, turi būti oficialiai įtvirtinta ir tapti šalies viešojo gyvenimo norma.

5. Lygiai taip pat manipuliuodama visuomenės empatija persekiojamiesiems, vyriausybės vadovė I. Šimonytė atvirai meluoja, esą atvykėliai iš Baltarusijos yra persekiojami, t. y. „bėgantys nuo režimo“ asmenys, nors pagal 1951 m. Ženevos konvenciją, pabėgėlio statusas suteikiamas *užsieniečiui prieglobsčio prašytojui, kuris <...> yra už valstybės, kurioje buvo jo nuolatinė gyvenamoji vieta, ribų <...> negali ar bijo į ją grįžti (gali būti kankinamas, patirti žiaurų, nežmonišką elgesį, žeminamas jo orumas, jam gali būti įvykdyta mirties bausmė ar egzekucija, kyla grėsmė jo gyvybei, sveikatai, saugumui ar laisvei ir kt.)*. Tačiau akivaizdus faktas, kad iš virš 70 tūkstančių iš Baltarusijos atvykusių piliečių, Statistikos departamento duomenimis, tik kiek daugiau kaip 200 asmenų yra pripažinti prieglobsčio prašytojais. Todėl valstybės vadovės apeliacija į žmoniškumą dėl tariamų Baltarusijos pabėgėlių yra atvira ir ciniška asmeninė melagystė, kaip ir melagingas jos teiginys, esą drastiškai padidėjusį užsieniečių skaičių labiausiai išaugino pabėgėliai iš Ukrainos – Statistikos departamento duomenimis, iš visų į Lietuvą virš 200 tūkstančių atvykusių migrantų, Lietuvoje tėra likę vos 40 tūkst. ukrainiečių.

Šie faktai leidžia daryti išvadą, kad V. Čmilytė, I. Šimonytė bei kiti dabartinei valdžiai atstovaujantys asmenys sąmoningai siekia atkurti okupacinio režimo LSSR įtvirtintą demografinę bei kalbinę padėtį ir toliau mėgina įgyvendinti nespėtą realizuoti Sovietų Sąjungos ideologo M. Suslovo suformuluotą tikslą – sukurti „Lietuvą be lietuvių“. Taip manyti leidžia neįtikėtinos šių personalijų pastangos naikinant lietuvių Lietuvos lenkakalbių gyventojų regionuose, keičiant lietuvių kalbos abėcėlę, siūlant ją papildyti diakritiniais ženklais, griežtai priešinantys seniai turėjusiam būti įvestam mokymui mokyklose valstybine kalba ir inicijuojant valstybės asignavimus rusakalbėms mokykloms, eliminuojančioms kitataučių poreikį mokytis valstybinės lietuvių kalbos. Ypač pažymėtinos VČmilytės iniciatyvos siekiant sunaikinti Valstybinę lietuvių kalbos komisiją, Valstybinę kultūros paveldo komisiją ir kitas valstybės patariamąsias įstaigas, kurios trukdo šalies dabartinių kolonizatorių ir rusintojų planams leisti nevaržomai įsitvirtinti daugiakalbystei, skleisti ir plėsti Lietuvoje rusiškam pasauliui.

Esminė aplinkybė, kad šios buitiškai suvokiančios politiką vadovės ir jų bendraminčiai, istorinių pervartų aplinkybėmis atsitiktinai pakliuvę į valdžią ir neturintys būtinos valstybinės sąmonės bei atsakomybės dėl lietuvių Tautos ir valstybės likimo, per visą savo kadenciją sąmoningai kūrė iššūkius, keldami nuolatinius pavojus Lietuvos valstybingumui bei jos suverenitetui. Šios personalijos ir jas palaikantys asmenys sutinka, kad Lietuva netektų VETO teisės priimant sprendimus Europos Vadovų taryboje, jų iniciatyva rengiamas dviprasmiškas referendumas dėl daugybinės Lietuvos pilietybės su teisiškai sukta formuluote, kurio tikslas – ne tik atimti iš Tautos teisę spręsti pilietybės klausimus referendumu, perleidžiant tokią teisę spręsti daugumos gyventojų pasitikėjimo neturinčiam Seimui, bet ir neegzistuojančiu (būsimuoju) Konstituciniu įstatymu suteikti Lietuvos pilietybę šimtams tūkstančių imigrantų, numatant dvigubą pilietybę lenkakalbiams Lietuvos gyventojams, kurių prokremlišku pažiūrų vadovai puoselėja Pietryčių Lietuvos krašto autonomijos ir net šio krašto atskyrimo nuo Lietuvos planus.

Bet kuriuo atveju nebekyla abejonių, kad dabartinės valdžios veiksmai turi vienintelį tikslą – paversti Lietuvą kitataučių gyvenamąja teritorija be valstybinės lietuvių kalbos, be lietuvių laisvės kovų istorinės atminties, lietuviškos kultūros ir, sprendžiant iš pastarųjų veiksmų – be lietuvių Tautos. Nėra joks atsitiktinumas, kad aktyviausi lietuvių kalbos, kultūros, tautos ir Lietuvos valstybės naikintojai V. Čmilytė, I. Šimonytė, R. Lopata, A. Žukauskas ir kiti yra kilę iš sovietinių Lietuvos okupantų ir kolaborantų šeimų, kurių nariai buvo karšti Lietuvos aneksijos rėmėjai ir vykdytojai, okupacinės valdžios aktyvistai ir aukšti pareigūnai, represinių struktūrų

dalyviai, nepriklausomos lietuvių nacionalinės valstybės nesutaikomi priešai ir fanatiški menkiausių tautinės ir valstybinės jausenos apraiškų slopintojai. SSRS okupacijos laikotarpiu veikę kaip uolūs Kremliaus parankiniai, uožmiai kovoję su „lietuviškuoju buržuaziniu nacionalizmu“ ir aklaiai nekentę tarpukario lietuviškos valstybės, jie nesusitaikė su atkurta Lietuvos nepriklausomybe. Išvengę dekomunizacijos ir liustracijos dėl savo nusikalstamos praeities, jie skverbėsi į valdžią ir laukė keršto už Sąjūdžio laikotarpiu patirtą trumpalaikį politinį pralaimėjimą akimirkos bei progos suvesti istorines sąskaitas su išdrįsusia tapti laisva lietuvių tauta. Tris dešimtmečius formaliai nepriklausomoje Lietuvoje okupantai ir kolaborantai ruošė dirvą politiniam ir istoriniam revanšui, kuriuo siekiama visiškai įvykdyti SSRS nespėtus įgyvendinti tikslus galutinai sunaikinti lietuvių tautą ir visiems laikams iš pasaulio politinio žemėlapiu ištrinti nacionalinę lietuvių valstybę. Šiomis dienomis šį revanšą vykdo okupantų ir kolaborantų tiesioginiai palikuonys ir reikalo tęsėjai, kurie faktiškai veikia kaip SSRS įpėdinės Rusijos ir dabartinio Kremliaus režimo įtakos agentai.

Tokiomis aplinkybėmis pasyvi Lietuvos inteligentijos ir dalies gyventojų laikysena stebint, kaip yra vykdomas Lietuvos valstybės dekonstravimas, yra pražūtinga, artinanti neabejotiną ir neišvengiamą lietuvių tautos egzistavimo ir nepriklausomos Lietuvos valstybės pabaigą.

Dėl to Nacionalinis susivienijimas:

- ✓ **nemato prasmės kreiptis į dabartinės kadencijos Seimo narius:** neketiname apeliuoti į jų sąžinę ir sąmoningumą; neturime iliuzijų, kad šis Seimas, kurio daugumą sudaro atstovai, leidžiantys didžiosioms kaimynėms be minimaliausio pasipriešinimo atimti Lietuvos valstybės suverenitetą ir galimybę lietuvių Tautai pačiai spręsti savo likimą, yra dar pajėgus išsaugoti suverenią valstybę. Seimo nariai, entuziastingai pritarę valstybinės lietuvių kalbos darymui, prigimtinės šeimos ardymui, masiniam Lietuvos kolonizavimui migrantais ir rusinimui bei kitoms valstybę dekonstruojančioms iniciatyvoms, nėra pajėgūs suvokti Lietuvos valstybės suverenumo reikšmės ir gyvybinės naudos jos piliečiams savarankiškai spręsti svarbiausius Tautos ir valstybės gyvenimo klausimus – šie išrinkti atstovai jau nėra pajėgūs atsikvošėti ir šiuo pavojingu geopolitinio bei saugumo lūžio laikotarpiu būti su savo tauta ir likti ištikimiems savo valstybei. Jie renkasi SSRS okupaciją išgyvenusiems lietuviams iki skausmo pažįstamą Lietuvos duobkasių ir tautos naikintojų kelią.
- ✓ **nepaisant to, reikalauja kadenciją baigiantį Lietuvos Respublikos Prezidentą, Seimą ir Vyriausybę nedelsiant stabdyti Rusijos ir Baltarusijos imigrantais vykdomą šalies kolonizaciją.**
- ✓ esame įsitikinę, kad Lietuvos valdžios ir valstybės įstaigų tarnautojai, turintys neįkainojamą suverenios Lietuvos valstybės kūrimo patirtį, supranta, jog praradusi suverenitetą, svetimų šalių migrantais apgyvendinta Lietuvos teritorija be valstybės statuso, praras ir valstybę reprezentuojančias institucijas, kartu su šių institucijų tarnautojais (panaikinus Valstybinę lietuvių kalbos ar Paveldo komisiją, asmuo neteks Valstybinės komisijos nario statuso). **Todėl kreipiamės į valstybės valdžios įstaigų tarnautojus, prašydami skleisti visuomenei žinią apie Lietuvos kolonizavimo keliamą egzistencinę grėsmę laisvai Lietuvos visuomenei ir apie pražūtingas daugybinės pilietybės pasekmes suvereniai Lietuvos valstybei.**

Lietuvos valstybės dekonstruotojus įspėjame:

1. **Kviečiamos nelaimės Lietuvos žmonėms dėl jūsų suverenios Lietuvos valstybės naikinimo guls ant jūsų šeimų ir jūsų palikuonių sąžinės – Lietuvos valstybės dekonstruotojai bet kuriomis aplinkybėmis neišvengs istorinio teisingumo.**
2. **Šio teisingumo jau sulaukė bundančios Europos Sąjungos valstybės, ginančios savo nacionalinį suverenumą. Jam kviečia ir tautiškai sąmoninga bei valstybiškai patriotinė mūsų šalies visuomenės dalis, kuriai siekinys ir moralinis bei politinis idealas yra ne „globali“ kitataučiais apgyvendina ir**

jų užgrobtą „multikultūrinę“ Lietuvos teritoriją, o Europos Sąjungoje sudėtyje išliksianti suvereni LIETUVIŠKA LIETUVA.

- 3. Kreipiamės su viltimi į visuomenę, kurios prigimtinės savisaugos jausmas turėtų pažadinti troškimą išlikti kaip tautai ir įkvėpti ryžtą išsaugoti tėvų ir protėvių brangintą bei pasiaukojamai gintą suverenią Lietuvos valstybę. Dedame viltis į piliečių budrumą ir sąmoningumą, į būsimuosius Lietuvos Respublikos Prezidento, Europos Parlamento ir Seimo rinkimus, kuriuose piliečiai gali pasipriešinti Lietuvos kolonizavimui ir suplanuotai Lietuvos valstybės pabaigai – raginame nebalsuoti ir braukti kandidatų sąrašuose tuos, kurie ardo mūsų šeimą, niekina lietuviškumą ir lietuvių kalbą, kviečia į Lietuvą imigrantus, kartu varydami iš Lietuvos į emigraciją mūsų šeimą ir vaikus.**

Viliamės, kad šių nenuspėjamų geopolitinių perversmų metu, kaip ir daugel kartų kylant grėsmėms, vėl susivienysime lietuvių Tautai ir Lietuvos valstybei ginti.

Vilnius, 2024 m. gegužės 9 d.

Nacionalinio susivienijimo valdyba